

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 128/07-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 6. júna 2007 predbežne prerokoval sťažnosť D. S., P., zastúpeného advokátom JUDr. R. H., Advokátska kancelária, Ž., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Čadca v konaní vedenom pod sp. zn. 5 C 394/91 a postupom Krajského súdu v Žiline v konaní vedenom pod sp. zn. 8 Co 319/2006 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť D. S. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 5. apríla 2007 doručená sťažnosť D. S., P. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej záležitosti

v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Čadca (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 5 C 394/91 a postupom Krajského súdu v Žiline (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 8 Co 319/2006.

Zo sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ 2. júla 1991 podal okresnému súdu návrh na vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, ktorý do dnešného dňa nie je právoplatne skončený. Sťažovateľ poukazuje na to, že vo veci okresný súd vydal viacero rozhodnutí, ktoré krajský súd zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. Napriek tomu okresný súd nerešpektoval rozhodnutia krajského súdu pri dokazovaní, ako aj pri samotnom rozhodovaní vo veci. Vo veci nebolo konané s dostatočným urýchlením a prieťahy v konaní mali byť zavinené sudcami, ktorí vo veci konali.

Sťažovateľ 22. apríla 2005 podal predsedníčke okresného súdu sťažnosť na prieťahy v konaní, ktorá mu 19. mája 2005 oznámila, že jeho sťažnosť považuje za nedôvodnú.

Sťažovateľ nepovažoval závery prešetrenia predsedníčky okresného súdu v jeho veci za uspokojivé, z toho dôvodu podal krajskému súdu žiadosť o ich prešetrenie krajským súdom. Predseda krajského súdu 12. júla 2005 v odpovedi na jeho žiadosť uviedol, že nezistil prieťahy v sťažovateľom označenom konaní.

Dňa 25. januára 2007 podal sťažovateľ sťažnosť na prieťahy v konaní Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky, ktoré mu 15. februára 2007 oznámilo, že jeho sťažnosť odstúpilo na vybavenie predsedovi okresného súdu. Tento mu listom z 23. februára 2007 oznámil, že vzhľadom na to, že sa spis nachádza na krajskom súde na rozhodovaní o odvolaní, sťažnosť prešetrí až po návrate spisu z krajského súdu.

Podľa sťažovateľa vzhľadom na to, že do „dnešného dňa“ nebolo právoplatne rozhodnuté, resp. nebol určený termín pojednávania krajským súdom, bolo porušené jeho základné právo podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Sťažovateľ navrhuje ústavnému súdu, aby tento rozhodol o porušení jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prerokovanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 5 C 394/91 v spojení s postupom krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 8 Co 319/2006, okresnému súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 5 C 394/91 v spojení s konaním krajského súdu vedeným pod sp. zn. 8 Co 319/2006 prikázal konať bez zbytočných prietáhov, priznal mu primerané finančné zadost'učinenie v sume 1 200 000 Sk, ktoré je okresný súd, resp. krajský súd povinný vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od rozhodnutia ústavného súdu.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí senátu bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne

neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných priet'ahov.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná.

Ústavný súd si pri výklade „práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov“ garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o „právo na prejednanie veci v primeranej lehote“, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03, I. ÚS 65/04).

1. Predmetom s'ťažnosti s'ťažovateľa je namietané porušenie základného práva na prerokovanie veci zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 5 C 394/91.

O zjavnej neopodstatnenosti s'ťažnosti podľa judikatúry ústavného súdu možno hovoriť vtedy, ak namietaným postupom orgánu štátu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu základného práva alebo slobody, ktoré označil s'ťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú s'ťažnosť je preto možné považovať tú, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného práva alebo slobody, realnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (II. ÚS 70/00, I. ÚS 56/03).

S'ťažovateľ v s'ťažnosti, ktorá bola ústavnému súdu doručená 5. apríla 2007, namietal porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru

postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 5 C 394/91. Z obsahu sťažnosti jednoznačne vyplýva, že v čase doručenia sťažnosti ústavnému súdu už tvrdené porušovanie označených práv sťažovateľa okresným súdom netrvalo. Ústavný súd na krajskom súde zistil, že okresný súd na základe odvolania sa účastníkov konania proti rozsudku okresného súdu z 3. marca 2006 a opravnému uzneseniu k rozsudku zaslal spis krajskému súdu 3. marca 2006, a od toho dňa okresný súd nemohol porušovať sťažovateľom označené práva.

Sťažnosť sťažovateľa je v časti smerujúcej proti okresnému súdu zjavne neopodstatnená, preto ju ústavný súd v tejto časti odmietol už pri jej predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

2. Z petitu sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ namieta porušenie základného práva na prerokovanie veci zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru aj postupom krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 8 Co 319/2006, ktorému bola vec zaslaná 3. marca 2006, nie však samostatne, ale v spojení s konaním vedeným okresným súdom pod sp. zn. 5 C 394/91. Postupom krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 8 Co 319/2006 mali byť porušené jeho práva tým, že „*nebol určený termín pojednávania na Krajskom súde v Žiline...*“.

Podľa názoru ústavného súdu nemožno skutočnosti uvedené v sťažnosti, s prihliadnutím na obdobie, odkedy sa vec nachádza na krajskom súde, a na spôsob, ktorým sťažovateľ namieta porušenie svojich práv postupom krajského súdu, považovať za také, na základe ktorých by bolo možné aj vzhľadom na celkovú dĺžku konania prijať sťažnosť na ďalšie konanie a rozhodovať o porušení práv sťažovateľa označeným postupom krajského súdu. Ústavný súd preto sťažnosť v časti smerujúcej proti konaniu pred krajským súdom odmietol ako zjavne neopodstatnenú podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Vzhľadom na to, že sťažnosť sťažovateľa bola odmietnutá a rozhodnutie prikázať okresnému súdu a krajskému súdu konať bez zbytočných prietáhov, ako aj priznanie primeraného finančného zadosťučinenia a náhrady trov konania je podmienené vyslovením

porušenia práva alebo slobody sťažovateľa (čl. 127 ods. 2 prvá veta ústavy), ústavný súd sa touto časťou sťažnosti, ktorou sa sťažovateľ domáhal ich priznania, nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 6. júna 2007